

A. E. Bugge

3. septbr. 1917

I Kapellet.

Fyre Talen.

Tone: Den signede Dag, som vi nu se.

Jeg ved mig en Søvn i Jesu Navn,
den kvæger de trætte Lemmer,
der redes en Seng i Jordens Favn,
saa moderlig hun mig gjemmer,
min Sjæl er hos Gud i Himmerig
og Sorgerne sine glemmer.

Jeg ved mig en Aftentime god,
og længes vel somme Tider,
naar jeg er af Reisen træt og mod,
og Dagen saa tungsomt skrider:
Jeg vilde til Sengs saa gjerne gaa
og sovne ind sødt omsider.

Etter Talen.

Jeg ved mig en Morgen lys og skøn,
der synges i Livsens Lunde,
da kommer han Guds velsigned' Søn
med lystelig' Ord i Munde,
da vækker han os af Søvnne op
alt udi saa sæle Stunde.

Da aabnes den Dør til Himlens Stad,
der nævnes de kaarnes Navne.
Gud lade os alle mødes glad.
og ingen af vore savne!
Det unde os Gud for Kristi Blod,
vi maatte i Himlen havne!

Tone: Vingede Skarer.

Himmelske Fader, herleg utan Like!
Til alle Stader naar ditt store Rike.
Stjernor du styrer og alt Liv som yrer,
alt ned til Mauren i Mold.

Sonen du sende som vaar Frelsar trugen.
Alle, som vende heilt til honom Hugem,
deim han og frelsar og som Brøder helsar,
leider deim fram til ditt Fang.

Fader, du sæle, høgt i Himmelstova!
Med Barnemæle me ditt Namn vil lova.
Takk, at du vilde med ein Faders Milde
taka oss til dine Born.
